

MARTEN VAN KRUIJSSSEN

Topsnelheid en een echte sound

Eenvoudig zal het niet worden, het is tenslotte geen vetpot in de metalscene. Toch wil Marten van Kruijssen zijn boterham gaan verdienen als metaldrummer en metaldrumleraar. Deathmetal is zijn passie.

Een paar jaar geleden volgde Marten van Kruijssen (21) nog een hbo-opleiding vliegtuigtechniek. Waar zijn medestudenten zich na schooltijd achter de vluchtsimulator schaarde, rende Van Kruijssen echter steevast naar zijn drumstel om nog sneller, harder en intenser te leren spelen. 'Volgens mij zit ik op het verkeerde adres', bedacht hij zich al snel.

En zo verkaste Van Kruijssen alsnog naar de popacademie in Utrecht, waar hij deze zomer afstudeert. Voor een drummer die z'n hart verpand heeft aan extreme metal nog steeds niet een voor de hand liggende keuze. 'Op de popacademie doen

we alles, van metal tot funk of hiphopgrooves; die speel ik ook graag. Bovendien leer je er ook veel ondernemersvaardigheden. Maar mijn hart ligt inderdaad in de deathmetal. Wat dat zo gaaf maakt? Het klinkt agressief en meedogenloos. Als drummer kun je dat heel intens brengen. Met name door keihard snare en bassdrums te spelen. Veel drummers gebruiken triggers, dan hoef je niet zo hard te slaan. Maar ik wil een echte sound; 220bpm met een twinpedaal, 270 met m'n handen, en dan keihard.'

Veel trainen dus? 'Ik oefen zeker twee uur per dag, buiten de bandrepetities en optredens om. De sportschool zou ook goed zijn, maar daarvoor heb ik geen tijd.'

Van Kruijssen speelt momenteel in de Nederlandse bands Houwitser en Dictated, en in het Franse Nibirus. Hij toert veel in het buitenland. In februari deed hij drie shows met Houwitser in

Rusland, aansluitend een Europese tour met Dictated. 'Echt te gek. Met name Rusland, daar werden we als helden onthaald.'

Nibirus is hem via Youtube op het spoor gekomen. 'Muzikaal heel interessant', zegt Van Kruijssen. 'Voor mijn doen vrij melodius. Met goede muzikanten en ook nog eens gezellige gasten. Eenmaal per maand rijd ik naar Frankrijk om een weekend te repeteren. Live doen we alleen tourtjes, geen losse shows.'

Van Kruijssen speelt daarbij steevast op z'n Tama Superstar (12", 13", 16", 18", 22"). Z'n snare is een Gretsch met houten rims. 'Daardoor klinkt hij natuurlijk en vol, maar ik heb 'm heel strak gestemd; dat geeft de felle sound. Qua bekkens ben ik heel erg fan van Meinl. Ze spelen lekker en klinken goed.'

Ook de service van Meinl is goed en ze zijn net een slagje goedkoper dan Zildjian.'

Dat laatste is niet onbelangrijk, want de verdienen in de deathmetal zijn karig. Zelfs een topper in het genre als Cannibal Corpse wordt er naar verluidt bepaald niet rijk van. Vooral nog verdient Marten van Kruijssen zijn geld dan ook met lesgeven. Hij sluit niet uit dat hij straks ook commerciële drumjobs zal aanpakken. 'Maar metal wordt m'n basis, als drummer en als drumleraar. Dat is m'n passie en die laat ik niet los.' (Han Neijenhuis)

www.houwitser.nl
www.myspace.com/dictatedmusic
www.myspace.com/nibirusband

Nara K

WILLEM SMID

Willem Smid, die met jazztrio Amsterdam Saints figureerde in *Op Je Oren* van Slagwerkrant 169, zit daarnaast alweer zo'n tweeënhalf jaar bij trompettiste Saskia Laroo in de band. In beide bands, eigenlijk. Ze speelt naast haar jazzkwartet namelijk vooral met haar funkband.

'In beide formaties geldt Saskia bovenal als jazz-muzikant, en dat doet ze heel goed. Hoeveel jazz-musici ken je die alleen met hun eigen bands optreden en daar ook nog gewoon van kunnen leven?'

Met Laroo toert Smid de halve wereld rond. 'In Rio de Janeiro stonden we op hetzelfde podium als

de Yellowjackets en Medeski, Martin & Wood, bijvoorbeeld. Had ze voor elkaar gekregen door met haar laptop en een stapel flyers op de Jazz & World Meeting aanwezig te zijn en met iedereen te praten. Op dezelfde manier zijn we naar Canada geweest, en we gaan binnenkort weer naar Amerika, Turkije, Brazilië en Griekenland. Een geweldige manier om veel te leren. Niet alleen qua spelen, maar ook alles daaromheen: hoe je jezelf presenteert, live en op je website, hoe je achter je instrument zit, hoe je na een solo het publiek aankijkt...

'Ik heb de jazzopleiding in Amsterdam gedaan, maar ik zie mezelf meer als een 'rechte' drummer.

Als ik jazz speel, speel ik net iets luider dan andere jazzdrummers. Minder vrij, meer rechttoe rechtaan, met minder noten en meer backbeat. Daar hoef ik me niet voor aan te passen; dat is gewoon mijn natuur. Ik speel graag zo dat de rest van de band op me kan bouwen. In mijn ogen is dat waar een drummer voor is. Kijk naar Gadd of Porcaro: die spelen ook nooit onzin. Zelfs in vrijere settings kun je bij die mannen nog altijd gewoon tot vier tellen. Natuurlijk is het leuk om met je vrienden voor twintig man iets heel artistieks te spelen, maar ik doe zelf liever grotere shows, met meer publiek.'

Behalve met Laroo en Amsterdam Saints speelt Smid onder meer met de wereldmuziekband Souldada, Nederpopzanger Jelle Amersfoort en de progressieve rockband Modest Midget, naast het nodige sessiewerk. Druk? 'Hm, veertien optredens in de laatste tien dagen... En dan nog lesgeven en oefenen ook. Voor zo'n band als Modest Midget moet ik echt aan mijn kracht werken. Die app van Hans Eijkenaar is daarvoor heel fijn! (Hugo Pinksterboer)

www.willemsmid.nl

Minder noten en meer backbeat

Michiel van der Heijden

JORDY DATEMA

Jordy Datema (28) leeft volgens het beginsel *practice makes perfect*. Al dat harde werken leverde hem interessante drumklussen op, maar stelde hem ook voor moeilijke keuzes. In 2008 verkoos hij rockcoverband The Hot Stewards boven muzikantenwedstrijd Rock Nation, en eind vorig jaar liet hij Postman schieten voor een vaste aanstelling bij Destine.

Geïnspireerd door een drummende vader begon Datema op zijn zevende met oefenen. Op de muziekschool leerde hij noten lezen, trommelen en spelen op xylofoon en pauken. 'Na een drumfanfare en een harmonieorkest kwamen al snel de eerste bandjes. Door met andere gasten samen te spelen, leerde ik pas echt muziek maken. Daarna was het zaak om zo veel mogelijk meters te maken, in mezelf te geloven en ervaring op te doen.'

Na diverse omzwervingen kwam Datema terecht bij The Hot Stewards. 'Kort daarvoor had ik me aangemeld voor Rock Nation,

maar daar hoorde ik steeds maar niets van. Toen de plek bij The Hot Stewards vrijkwam, greep ik die kans aan. Twee dagen later kreeg ik van RTL5 te horen dat ik geselecteerd was voor Rock Nation. Lastig, maar ik besloot toch voor de band te gaan. Dat was een zekerheid, en het was nog maar de vraag hoe ver ik in het programma zou komen. Achteraf gezien een goede keuze; Zelfs al had ik gewonnen; Stereo, de band die uit het programma voortkwam, hield er binnen drie jaar mee op. Met The Hot Stewards heb ik zo veel vette dingen gedaan...'

Een vergelijkbaar scenario deed zich voor toen hij gevraagd werd voor Destine. 'Ik was net rond met Postman, toen ik een telefoontje kreeg van Destine. Robin Faas was net gestopt, dus ik wist meteen hoe laat het was. Ik zat met een knoop in

mijn maag, maar ging uiteindelijk voor Destine. De albumopnamen in Florida, het vele touren en echt deel kunnen uitmaken van een band, gaven de doorslag. Bovendien ken ik de jongens al lang en heb ik ervaring in de stijl die ze spelen. Opnieuw denk ik dus de juiste keuze te hebben gemaakt.

'Volgens onze geluidsman en de band klopt de livesound van Destine nu beter. Robin had een popgeluid, terwijl Destine live juist een rocksound heeft met veel body. Hij is een funkgeoriënteerde drummer met veel toeters en bellen; ik ben meer rechttoe rechtaan, de strakke backbone van de band. Robin gebruikt kleine maten en andere bekkens. Ik speel op een 24" kick en een diepe snare, en ik sla veel harder. Op de tracks die hij en ik inspeelden voor album *Illuminate*, hoor je dat misschien niet

direct terug. Dat is gladgestreken in de productie. Als je goed luistert, hoor je toch typische Robin Faas-fills en elementen die juist weer typerend zijn voor mijn spel.

'Die opnamen behoren tot het beste wat ik tot nu heb gedaan. Werken met een grote producer als James Paul Wisner was spannend. Voor hem was 'goed genoeg' niet voldoende; alles moest perfect. Sommige stukken deed ik wel tien keer over. Het resultaat is een plaat waarbij elke klap is zoals ie hoort. Nou alleen nog een steady inkomen als drummer en al mijn jongensdromen zijn verwezenlijkt.' (Wouter Dielesen)

www.jordydatema.nl

Jongensdromen en juiste keuzes

Eefje Lammers

